

Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΘΙΚΗ
ΤΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ

(με τις αιώνιες αξίες και σε σύζευξη με τη σκέψη)

Οι φαντασιώσεις και τα ψέματα του ανθρώπου χωρίς αυτογνωσία

(Επιλογή και σχηματισμός μεγάλης περίληψης)

Απαγορεύεται η αναδημοσίευση και γενικά η ολική, μερική ή περιληπτική αναπαραγωγή και μετάδοση του παρόντος βιβλίου, κατά παράφραση ή διασκευή με οποιονδήποτε τρόπο (μηχανικό, ηλεκτρονικό, φωτοτυπικό, φωτογραφικό κ.λ.π.) σύμφωνα με τους Ευρωπαϊκούς Νόμους και τους Διεθνείς Κανονισμούς, χωρίς προηγούμενη γραπτή άδεια του δημιουργού/δικαιούχου. Η απαγόρευση αυτή ισχύει και για τις δημόσιες υπηρεσίες, βιβλιοθήκες, οργανισμούς κ.λ.π. (Ν. 100/1975, 2121/1993 και λοιποί εν γένει κανόνες Διεθνούς Δικαίου).

All Rights Reserved

© Copyright: Κωνσταντίνος Γ. Νικολουδάκης

18541 Πειραιάς

E-mail: filosofiagr@yahoo.gr, info@kosmologia.gr

Τηλ.: +30 210 4811373 Κιν. +30 6932 77 33 73

Web site : <http://www.kosmologia.gr>

"Από παιδί και από τρελό μαθαίνεις την αλήθεια"

"Η γλώσσα κόκαλα δεν έχει και κόκαλα τσακίζει"

Λαϊκές ελληνικές ρήσεις

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΜΑΝΙΦΕΣΤΟ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΟΥ!

ΚΕΝΤΡΙΚΕΣ ΙΔΕΕΣ που θεμελιώνουν την Ηθική με εσωτερικές αξίες, ενοποιημένη με τη λογική και την κοσμολογία και επιβάλουν ανατροπές στην κοινωνική και πολιτική ζωή παγκοσμίως. Τις πιο σημαντικές απόψεις, μπορούμε να τις συγχωνεύσουμε σε τρεις-τέσσερις ευρείες ομάδες, τις οποίες υποδιαιρούμε σε περισσότερα μέρη για διευκόλυνση της ανάγνωσης και της κατανόησης ενός μεγάλου αριθμού σελίδων.

>>>>► Για τη συνέπεια στη σκέψη, τη διαχείριση και την αξιοπιστία της γνώσης. Η θεμελιακή διαφορά της σκέψης από τη γνώση. Η πιο στενή σχέση μεταξύ ψυχής, συμπεριφοράς και νόησης. (Μέρος πρώτο).

>>>>► Η πλάνη, η άγνοια, οι ανακρίβειες και τα κενά στη σκέψη, η βεβαιότητα και η αμφιβολία συνδέονται διαρκώς με ψυχολογικές αντιδράσεις και με τη συμπεριφορά, στο άτομο και ομαδικά. Ο σταθερός ρόλος της σκέψης και της ηθικής (με τις πνευματικές και αιώνιες αξίες) για τις ανθρώπινες σχέσεις και για την προσωπικότητα. Οι πρώτες σκέψεις και παρατηρήσεις για την (πνευματική) ηθική πριν από την έρευνα του φυσικού κόσμου. (Μέρος δεύτερο).

>>>>► Σκέψεις και παρατηρήσεις για την (πνευματική) ηθική μετά από την έρευνα του φυσικού κόσμου. Η πνευματική ηθική έτσι αποδεικνύεται παγκόσμια και μπορεί να προσδιοριστεί με το επίθετο «κοσμολογική» ηθική. Για τον προορισμό και το νόημα της ζωής. Αποδεικνύεται ότι οι φυσικοί νόμοι (ρυθμιστικές σχέσεις) που ρυθμίζουν εξωτερικά τα φαινόμενα και διατηρούν τον κόσμο επιβάλλονται με άμεσο/εσωτερικό τρόπο από την ύπαρξη του συνόλου του κόσμου και όχι από την περιστασιακή σύνδεση των μερών. (Μέρος τρίτο).

>>>>► Η σχέση της παγκόσμιας Ηθικής (με πνευματικές αξίες) με τη δικαιοσύνη, με τις πολιτικές επιστήμες και με την οργάνωση της κοινωνίας. Οι πνευματικές αδυναμίες συνολικά, η έλλειψη των ηθικών αξιών και η υλιστική άποψη για τον κόσμο γίνονται πιο φανερά όταν οι άνθρωποι συνεργάζονται, γίνονται μέλη μιας ομάδας, υποκινητές και υποστηρικτές και τελικά από τις συνέπειες στην οργάνωση της κοινωνίας. (Μέρος τέταρτο).

Με τον εγκλωβισμό του στοχασμού στην πυκνοκατοικημένη τσιμεντούπολη και με την καθημερινή πολυλογία κοντεύουμε να ξεχάσουμε τα αυτονόητα. **Ο άνθρωπος είναι εξαναγκασμένος να συνεργαστεί με άλλους για να μπορέσει να επιβιώσει, σε καθημερινή βάση.** Όταν αυτός ξεκινάει τη ζωή του χωρίς την ευνοϊκή τύχη να τον βοηθήσουν και να βρει έτοιμες τις προϋποθέσεις για την επιβίωσή του, τότε είναι **εξαναγκασμένος να αποδεχτεί την εργασία με τους όρους και το αντάλλαγμα που του θέτουν οι άλλοι, οι οποίοι έχουν προηγηθεί και έχουν εξασφαλίσει πλεονεκτήματα, αν όχι την επιβίωσή τους.**

Οι δραστηριότητες για την αυτοσυντήρηση και η εξαναγκασμένη εργασία δεν γίνονται έξω από τη ζωή, με σκοπό να ζήσουμε εκ των υστέρων. **Η εργασία μπορεί να είναι η μισή από την άπνη ζωή μας και σε πολλές περιπτώσεις η υλική και η ηθικοδιανοητική καταστροφή της με αντάλλαγμα ορισμένες άλλες δυνατότητες.** Δεν είναι κακή και φυγόπονη η επιδίωξη κάποιου, να βρει πιο δίκαιους όρους και το ανάλογο αντάλλαγμα, να αποφεύγει την εκμετάλλευσή του και τις εργασίες που τον ζημιώνουν πολλαπλάσια με γνωστούς τρόπους. **Το κακό είναι η εκμετάλλευση της ανάγκης και κάποιας αδυναμίας του,** κάτι που δεν έπαψε να γίνεται με τον πιο προκλητικό, ακραίο, φανερό, εκβιαστικό, βάρβαρο και δολοφονικό τρόπο. **Δυστυχώς, η δουλειά και η εκμετάλλευση δεν έπαψαν να υπάρχουν ούτε στις αποκαλούμενες πιο αναπτυγμένες χώρες του κόσμου.** Σε ορισμένες περιπτώσεις άλλαξε ο τρόπος, έγινε λιγότερο ορατός και το πιο προκλητικό με την κάλυψη των νόμων ή με την απουσία τους. Σε μερικές χώρες δεν γίνεται ούτε προσπάθεια για να κρυφτεί το φαινόμενο της δουλειάς και εκμεταλλεύονται αδίστακτα ακόμα και τα μικρά παιδιά. Η φύση, εκτός από καλυμμένη με τσιμέντο και ασφάλτο, είναι κατελημμένη, περιφραγμένη, ιδιοκτησία άλλων και για κάθε εξερεύνηση αυτής χρειάζονται ειδικές άδειες. Για λόγους εθνικούς και οικονομικούς ανέκαθεν δικαιολογούνται ορισμένες ανισότητες, επιβάλλονται υποχρεώσεις και περιορισμοί χωρίς ίσα ανταλλάγματα, ενώ αιφνιδιαστικά μπορούν ν' ανατραπούν όλα τα δεδομένα. **Εάν δεν βρούμε** την επιθυμητή εργασία ή εκείνη την οποία μπορούμε να προσφέρουμε, τότε κινδυνεύουμε να πεθάνουμε από ασιτία και δίψα. Το ίδιο, εάν δεν εργαστούμε με τους όρους που μας θέτουν ή **αν δεν αποδεχτούμε** να συνεργαστούμε με τους απατεώνες, τους ανισόροπους κερδοσκόπους και **αν δεν ανεχθούμε** διάφορες ηθικές και νομικές παραβιάσεις. Μας εξαναγκάζουν να συνεργαστούμε και να ανεχθούμε τους απατεώνες, τους επιτυχημένους κακοποιούς, τους εκμεταλλευτές νόμων και ζωών και να πράξουμε **κι εμείς το ίδιο για να επιβιώσουμε.**¹ Η κρατική εξουσία, η οποία θα έπρεπε να μεριμνά για την εφαρ-

μογή των δικών της νόμων, να προστατεύει την ανθρώπινη ζωή από την οικονομική εκμετάλλευση, να είναι αρωγός για την επιβίωση των πολιτών, ν' αποθαρρύνει τη διαφθορά και την πνευματική εκπόρνευση, να αναδεικνύει με κάθε τρόπο τις πνευματικές αξίες, αυτή **ακόμα είναι ανήμπορη ή αδιαφορεί**. Το χειρότερο, συνεργεί για ανήθικους σκοπούς και αδίστακτα για τα οικονομικά σχέδια ορισμένων ισχυρών, αυτούς εκπροσωπεί, προστατεύει και ευνοεί εις βάρος των φιλήσυχων ανθρώπων που δεν επιζητούν περισσότερο από μία αξιοπρεπή επιβίωση. **Με την ίδια λογική που σφαγιαζονται και χρησιμοποιούνται αλόπητα όλα τα είδη της πανίδας** με διάφορες αιτιολογίες για να εξυπηρετήσουν την επιβίωση του ανθρώπου και τους «ανώτερους» σκοπούς του, δυστυχώς με την ίδια λογική επιτρέπεται να **θυσιάζονται και να χρησιμοποιούνται άνθρωποι**.² Όταν διαπιστώσουμε αυτό το άκρο της ανθρώπινης λογικής, να επιτρέπει με νόμους να θυσιάζονται ζωές για την εξυπηρέτηση μεγάλων συμφερόντων και να κινδυνεύουν ζωές για να μη χάνονται θέσεις εργασίας, τότε δεν θα εκπλαγούμε από άλλες αποφάσεις και πολιτικές που είναι παράλογες, ενάντια σε φυσικούς νόμους και φανερά άδικες. Δεν θα εκπλαγούμε λ.χ. αν μας επιβάλλουν να πληρώνουμε πνευματικά δικαιώματα από τη χρήση της γλώσσας.

Λοιπόν, έχουμε διαπιστώσει ένα επικίνδυνο κοινωνικό φαινόμενο, το οποίο είναι η εξάρτηση της επιβίωσης μέσα στην πόλη από την χρηματική αμοιβή. Τα απαραίτητα της καθημερινής ζωής, όπως είναι η τροφή, το νερό, το ηλεκτρικό ρεύμα, η ένδυση, η μετακίνηση, ίσως και η κατοικία, δεν τα έχουμε απ' ευθείας από τη δική μας δράση, αλλά με τη μεσολάβηση τρίτων, στους οποίους έχουμε βασιστεί και απαιτούν ένα χρηματικό ποσό. Έτσι, **για ένα χρηματικό ποσό το οποίο δεν ήταν μεγάλο για το κάθε άτομο ξεχωριστά, τα κράτη συντηρούν το φόβο και την ανασφάλεια** για την ανεύρεση εργασίας. Έχουν αφήσει τους πληθυσμούς να προσφέρουν δυσανάλογα ανταλλάγματα, οι λίγες θέσεις εργασίας προσφέρονται κάτω από ένα εκβιαστικό δίλημμα, ενώ πολλοί άνθρωποι μένουν αναξιοποίητοι μέσα στην κοινωνία ή βρίσκονται σε ανάρμοστη θέση εργασίας, ή εξαθλιώνονται βιολογικά, ψυχολογικά και πνευματικά. Την ίδια στιγμή διακινούνται χρηματικά ποσά και γίνονται φιλόδοξες επενδύσεις πέρα από τη φαντασία των φτωχών, μεταξύ μικρών ομάδων και για σκοπούς που δεν είχαν προτεραιότητα, αν όχι για να προετοιμάσουν ένα πόλεμο. Ενώ η χρηματική αξία σε ένα πλήθος προϊόντων, κατασκευών και υπηρεσιών είναι εκτός πραγματικότητας και πολλές επαγγελματικές δραστηριότητες έπρεπε να ελέγχονται αυστηρά ή να απα-

γορεύονται. Αυτή η ανισορροπία (στην κατανομή του πλούτου, στον έλεγχο των μέσων παραγωγής και των υπηρεσιών, η κατάχρηση στη σχέση αξιοπιστίας μεταξύ πελατών και εταιρειών και η οικονομική σπατάλη) προσφέρει πλεονεκτήματα σε λίγους προνομιούχους ενάντια στους φτωχότερους και **συντηρείται μόνο και μόνο επειδή ο μεγάλος πληθυσμός είναι εξαρτημένος για να ζήσει από ένα ευτελές ποσό**. Για ένα μικρό ποσό σε σύγκριση με το ποσό που χρειάζεται για την απόκτηση ενός πλήθους άλλων πραγμάτων και υπηρεσιών, οι άνθρωποι δεν μπορούν να ζήσουν και αναγκάζονται να αναλώνουν το χρόνο και τη σκέψη τους, για να εξασφαλίσουν τα ελάχιστα που χρειάζονται για να κρατηθούν στη ζωή. Παραπλεύρως, ενώ οι ίδιοι εξαθλιώνονται και εξαναγκάζονται να σκέφτονται σαν ζώα και σαν μηχανές, ένα ποσοστό από αυτούς τους καταπιεσμένους και περφρονημένους, το οποίο μπορεί να αυξάνεται με απρόβλεπτο όριο, στρέφεται σε λύσεις και δράσεις, οι οποίες είναι ποινικά και ηθικά καταδικαστέες και διαταράσσουν την ομαλότητα στις ανθρώπινες σχέσεις. Από αυτό το χρηματικό ποσό, που θα μπορούσε να είναι για τη διαφήμιση του πολιτισμένου κράτους προς τους πολίτες του, οι άνθρωποι μπορούν οριακά να ζήσουν ή να πεθάνουν. **Το αποτέλεσμα είναι ακραίο. Ενώ το ίδιο αυτό χρηματικό ποσό σε όσους πλεονεκτούν δεν καθορίζει αν θα ζήσουν ή θα πεθάνουν**. Μέχρι ενός ελάχιστου χρηματικού ποσού (ή αντίστοιχα σε εργατοώρες ή με άλλο τρόπο υπολογισμού) ο άνθρωπος καταφέρνει οριακά να ζει. Από εκεί και πάνω, είναι ένα πλεόνασμα για να αξιοποιηθεί λογικά και θεμιτά ή όπως ο καθένας θα ήθελε. Το κράτος όχι μόνο παραμένει θεατής του νόμου της ζούγκλας, αλλά εξυπηρετεί και συντηρεί αυτή την ανισορροπία και την εξασφαλίζει νομικά.

(...)

Αλλά και στις πιο πολιτισμένες χώρες, εκείνες που όλοι αμείβονται αρκετά για να καλύψουν τα αναγκαία έξοδα της επιβίωσης και έχουν μικρότερο ποσοστό ανεργίας, και καταφέρνουν να ανταποκρίνονται άνετα στις υποχρεώσεις τους, σε εκείνες τις χώρες που λέγονται πιο αναπτυγμένες στην οικονομία και οι πολίτες είναι ευχαριστημένοι από τις υπηρεσίες του κράτους τους, ας μην αισθάνονται έτσι ασφαλείς, όπως οι πιστοί στο θεό τους. Πολλά γίνονται καθημερινά τα οποία κανένας δεν μπορεί να προβλέψει και να φανταστεί και αυτά πυροδοτούν εξελίξεις, προκαλούν νέα προβλήματα και ανατρέπουν τις ισορροπίες. Τα ανατρεπτικά γεγονότα δεν εκκινούν μόνο από πολιτικές επιλογές και από μεταβολές στα οικονομικά μεγέθη. Μάλλον ανάποδα, εκεί καταλήγουν οι συνέπειές τους, ενώ και χωρίς αυτή την κατάληξη, η κοινωνία πάλι δεν έχει εξασφαλισμένη την ευημερία και την καλή τύχη των πολιτών. Από τις πρώτες σκέψεις μην ξεχνάμε, ότι υπάρχουν και άλλες χώρες, οι οποίες μπορούν να ανταγωνιστούν σε επιμέρους προσφορά ή ζήτηση, μπο-

ρούν να αναπτύξουν και να αξιοποιήσουν νέες τεχνολογίες, να απειλήσουν την ασφάλεια, μπορούν να διαφωνήσουν στις αποφάσεις και στους στόχους, έχουν τα δικά τους γεωστρατηγικά πλεονεκτήματα, δυνατότητα για διακρατικές συνεργασίες και συμμαχίες. Αλλά το χειρότερο απ' όλα είναι αυτό το οποίο όλοι σκέφτονται τελευταίο: μεγάλοι πληθυσμοί άλλων χωρών έχουν διαφορετική παράδοση, γλώσσα και νοοτροπία. Το τέλος της παγκόσμιας ιστορίας ακόμα δεν ήρθε -αν υπάρχει ένα τέλος- ενώ κανένας δεν γνωρίζει για να μας το πει ούτε με πιθανότητες. Μην υποτιμούμε τις πλειοψηφίες που βρίσκονται έξω από τα σύνορα της δικής μας χώρας! Έπειτα, όταν δεν είσαι μόνος και έχεις γείτονες, καλύτερα να επιδιώκεις σχέσεις καλής γειτονίας και πολλές φορές να τους βοηθήσεις για να μην πληρώσεις εσύ τη δική τους αδυναμία και τις λανθασμένες επιλογές τους. Να μην υποτιμάμε ακόμα τον κίνδυνο από εχθρικές πράξεις οι οποίες δεν γίνονται ορατές από εκρήξεις και σφαίρες (όπως λ.χ. μεταδοτικές ασθένειες, ραδιενέργεια), αλλά και από τη φυσική σύνδεση που υπάρχει μεταξύ των χωρών (κοινή ατμόσφαιρα, κοινή φύση, μετάδοση πληροφοριών) και, ιδιαίτερα με τις νέες τεχνολογίες, οι χώρες δεν μπορούν να απομονωθούν. Δεν είναι ποτέ για καλό να δημιουργούμε εχθρούς και να τροφοδοτούμε το μίσος εναντίον μας. Ένας άνθρωπος πικραμένος ή με φθόνο, τον οποίο θεωρούμε μόνο και ανήμπορο για να μας ανησυχήσει, αυτός μπορεί να στραφεί εναντίον μιας ολόκληρης χώρας, με την αποκάλυψη ορισμένων μυστικών και με τις χρήσιμες πληροφορίες του (όπως λέγεται προδότης, καταδότης, καρφί, ρουφιάνος, χαφιάς κλπ) και έτσι σε μια δύσκολη στιγμή να βοηθήσει ένα άλλο κράτος ή μια άλλη ομάδα, για τα οποία θα έχουμε λόγους να ανησυχήσουμε. Αυτή η προδοτική συμπεριφορά έχει επαναληφθεί αναρίθμητες φορές από τα αρχαία χρόνια και επιβεβαιωμένα έχει αλλάξει τις κοινωνικές εξελίξεις και την παγκόσμια ιστορία.

Στις πρώτες σκέψεις για τη συγκράτηση της υπεροψίας μην ξεχνάμε, ότι οι πλειοψηφίες δεν είναι αιώνιες και μέσα στην ίδια οικογένεια υπάρχουν πολλές τριβές. Τα νέα προβλήματα μπορούν να διχάσουν εσωτερικά ένα πληθυσμό και να δημιουργήσουν νέα ρεύματα και φοβερά διλήμματα στην κοινωνία. Οι εχθροί δεν έρχονται μόνο από έξω, ενώ πολλές φορές βρίσκουν ανοιχτές τις θύρες και την ευνοϊκή στιγμή γι' αυτούς. Ιδιαίτερα, όταν η τύχη μιας ολόκληρης χώρας συνδέεται με περιστασιακές ιδεολογίες, που συνήθως καλύπτουν και ευνοούν μικρές ομάδες επιχειρηματιών και με κυβερνήσεις που συνεργάζονται και στηρίζονται από τέτοιες ομάδες. Η διάρκεια μιας ανθρώπινης ζωής δεν είναι μεγάλη για την ιστορία των λαών και γι' αυτό δυσκολευόμαστε να εκτιμήσουμε και ν' αντιληφθούμε τις ανατροπές και τις νέες ισορροπίες, που αναπόφευκτα θα έρθουν για ολόκληρες χώρες, τόσο στο εσωτερικό τους, όσο και για το παγκόσμιο ρόλο τους. Τη στιγμή που αντιλαμβαν-

νόμαστε τα πράγματα σαν ενιαία και εξωτερικά, προετοιμάζονται αλλαγές από το εσωτερικό τους, είτε μιλάμε για τα άτομα της ύλης είτε για πολιτικούς σχηματισμούς. Η πνευματική αντίδραση ενός προσώπου σε μια εχθρική χώρα, μπορεί στο μέλλον να βρει πιο πολλούς υποστηρικτές εντός της δικής μας χώρας. Μην επαναλαμβάνουν, λοιπόν, ορισμένοι από κυβερνητικές θέσεις, την υπεροψία ενός επιτυχημένου προσώπου. Μια μέρα ίσως χρειαστούν τη βοήθεια ή τη συνεργασία εκείνων που περιφρονούσαν ή περιγελούσαν και η βοήθεια δεν προσφέρεται μόνο με χρήματα. Ευχή, να μην ανακαλύψουν καθυστερημένα (αγνοώντας και την ιστορία), ότι οι άνθρωποι δίπλα τους τώρα στην ευνοϊκή συγκυρία, για την οποία εργάστηκαν σκληρά, μεθοδικά και προνοητικά και εμφανίζονται πολιτισμένοι και ώριμοι πνευματικά, θα μεταμορφωθούν σε αιμοβόρα τέρατα, όταν χαθούν τα πλεονεκτήματα της οικονομικής επάρκειας ή με μια ανυπέρβλητη δυσκολία, την οποία δεν είχαν υπολογίσει. Ανάμεσα στα πράγματα που ψάχνουμε μακριά, ενώ πολλές φορές αυτά βρίσκονται κοντά μας, είναι και ο εχθρός μας...

Δεν είναι μια ουτοπία, ότι η Πολιτεία θα έπρεπε να φροντίζει στοιχειωδώς για την επιβίωση των ανθρώπων από τη στιγμή της γέννησης, χωρίς προηγούμενη προσφορά ή ανταπόδοση εκείνων. Έτσι όπως έχει την υποχρέωση και εξασφαλίζει στοιχειωδώς μια πνευματική τροφή με την εκπαίδευση. Οι άνθρωποι, έτσι όπως έχουν συνηθίσει πολλά φυσικά φαινόμενα και τα αφήνουν έξω από τις σκέψεις τους για να πραγματοποιήσουν τις επιθυμίες τους, ίδια ακριβώς μπορούν να συνηθίσουν τα κοινωνικά φαινόμενα που τους εξαναγκάζουν να γίνουν σκλάβοι. Ουτοπία ήταν η κοινωνία να οργανωθεί έτσι παρανοϊκά, ανισόρροπα και άδικα, στηριγμένη στην κακοτυχία και στην εξαπάτηση, όπως τη ζούμε τώρα. Ουτοπία και αστείο ήταν να προβλέπει μια πεινιχρή οικονομική βοήθεια και ανταπόδοση σε υπηρεσίες στους τυχερούς απόμαχους της κοινωνικής ζούγκλας, λίγο πριν από το θάνατό τους και αφού προηγουμένως πέρασαν από εξαντλητικές δοκιμασίες και παγίδες, με την κάλυψη των νόμων. Ουτοπία ήταν η ιστορία των λαών να γράφεται με τον κανόνα των στρατιωτικών συγκρούσεων και οι λαοί να δυσκολεύονται να συνυπάρξουν ειρηνικά μεταξύ τους. Έχουμε παρατηρήσει την ανθρώπινη ανοησία σαν ένα φυσικό φαινόμενο και πώς αυτή συνδέεται με το πλήθος των κοινωνικών φαινομένων. Ιδιαίτερα όταν οι άνθρωποι με τις πνευματικές αδυναμίες τους συνεργάζονται μεταξύ τους και οργανώνουν την κοινωνία με τα πλεονεκτήματα της τεχνολογίας. Το αποκορύφωμα αυτής της παρανοϊκής, μεροληπτικής και άδικης συμπεριφοράς έξω στον κόσμο είναι ο πόλεμος και κοντά στον πόλεμο, είναι η αδυναμία να επιβιώσει ένας μεγάλος πληθυσμός ανθρώπων σε καιρό "ειρήνης".

(...)

Στην ιστορία που διδάσκεται επίσημα χωρίς αίσθηση ντροπής, λύπης και αηδίας, το κράτος πολλές φορές ήταν μια ομάδα κακοποιών (συμμορία) και αδίστακτων δολοφόνων με τη λογική του κατακτητή, που εύκολα μπορεί να βιαιοπραγήσει και να ιδιοποιηθεί πρόσωπα και πράγματα. Δηλαδή χειρότεροι άνθρωποι και συμπεριφορές από κάποιους σύγχρονους δουλέμπορους και από μερικούς προστάτες οίκων ανοχής. Δεν λέμε για απατεώνες και κλέφτες, αφού αυτό είναι πια γνωστό σε όλο τον κόσμο. Πώς όμως πάντα βρίσκονται εκείνοι οι οποίοι προσαρμόζουν τα πράγματα στην επιστημονική λογική της εμπορικής και οικονομικής εκμετάλλευσης, ακόμα και το αίμα και τους ομαδικούς τάφους, και με τέτοιο τρόπο που μας συγκινούν και προκαλούν το θαυμασμό μέχρι και την ηττοπάθειά μας! Όσοι υποψιάζονται κρυφά σχέδια για την υποδούλωση του πληθυσμού και για την εξασθένιση της αντίδρασής του, μάλλον ξεχνούν αυτή την εφιαλτική και δολοφονική δράση των αρχηγών και των ισχυρών, που γίνεται με ειλικρίνεια ή χωρίς σοβαρή προσπάθεια συγκάλυψης. Σκέφτονται όπως οι αστρολόγοι, που ψάχνουν επηρεασμούς από τις θέσεις των άστρων, χωρίς να υπολογίζουν τους επηρεασμούς από το πησιέστερο περιβάλλον μας και από τη δική μας σκέψη. **Η ιστορία έχει γραφτεί με ασυγκράτητη τρέλα και βία**, που επωάζεται μέσα στην εγωκεντρική σκέψη όλων των ανθρώπων. Εξωτερικεύεται με τις πιο μικρές προκλήσεις και με τόση πολλή ανοησία, που δύσκολα κρύβεται και εύκολα αποτυγχάνει στην εφαρμογή των σχεδίων και στον έλεγχο των εξελίξεων. Αυτό είναι το πιο αναμφισβήτητο δίδαγμα από την αποσπασματική, αφηρημένη και τυχαία καταγραφή των ιστορικών γεγονότων.

Προβλήματα για τα οποία δεν έχουμε καμία σκέψη πώς να τα επιλύσουμε ή δεν μπορούμε εύκολα να τα επιλύσουμε, **τα αφήνουμε έξω από τη συζήτηση και έξω**

από τους σχεδιασμούς μας ή τα υποβαθμίζουμε εύκολα, εκστομίζοντας ότι αυτά είναι "άσχετα" ζητήματα. Όπως, τους στρατιωτικούς εξοπλισμούς των εχθρικών κρατών, τις μαζικές κακές συνήθειες, το φυσικό τέλος της ζωής, την αυταρχική εξουσία ή την οικονομική δύναμη μερικών οικογενειών, τα παραδοσιακά ήθη, όπως εκείνα που επιβάλλουν ανόητες διακρίσεις στους ανθρώπους, το ρόλο των άστρων που παρατηρούμε στο σκοτεινό ουρανό, τις πιθανότητες μίας γενικής καταστροφής από μία θεομηνία, τον άδικο και απρόσμενο χαμό των συνανθρώπων, τα φιλοσοφικά ζητήματα για την ύπαρξη του θεού και για το ρόλο του, τις λανθασμένες επιλογές της πλειοψηφίας, την τρελή

συμπεριφορά των λογικών ανθρώπων, την ανάγκη να τραφούμε θυσιάζοντας την "ιερή" ζωή που δεν έχει ανθρώπινη μορφή, την ακραία οικονομική ανισότητα, την καταστροφή του φυσικού περιβάλλοντος και τη ρυπογόνο δράση μερικών βιομηχανιών, την εξάρτηση της κοινωνικής ισορροπίας και της ανάπτυξης από τις ξένες παραγωγές και πηγές, τις επιπτώσεις της φτώχειας στην καθημερινή ζωή του ανθρώπου, τις επιπτώσεις της κοινωνικής ανισότητας και των διακρίσεων στην ανθρώπινη ψυχή κλπ. **Αν, όπως λένε μερικοί, η φιλοσοφία μας αποσπάει από την πραγματικότητα, τότε οι πολιτικοί και οι δημοσιογράφοι επιβάλλουν σαν πραγματικότητα πολλά ψέματα και συχνά τις πιο ασήμαντες στιγμές της!**

1 Ακόμα και στα σχολεία, τα πιο ήσυχα παιδιά εξαναγκάζονται να προσαρμοστούν στη μεγαλομανία μερικών πιο ζωντανών και να υιοθετήσουν άσχημες συμπεριφορές και εκφράσεις.

2 Όπως υποστηρίζουμε, η κοινωνικότητα του ανθρώπου δεν συνδέεται μόνο με τη λογική και την καλή συμπεριφορά του και με τον ηθικό τρόπο ζωής. Γι' αυτό και μόνο το λόγο, ο μοναχικός βίος πρέπει να γίνεται σεβαστός, να μην κακολογείται και να είναι δικαίωμα κάθε ανθρώπου να περιορίζει τη συχνότητα και τη διάρκεια της συνύπαρξής του και τις σχέσεις του με τους άλλους. Πέρα από τον προνοητικό περιορισμό, που αποτρέπει τον άνθρωπο να παρασυρθεί στους πάμπολλους κακούς και σκοτεινούς δρόμους, μπορεί να του αποκαλύψει τις δυνατότητες του εσωτερικού προσανατολισμού και του στοχασμού.